

ЦИЈЕНА:
за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 пара

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:
„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)
ADRESSE:
„Vjesnik“ Cetinje (Montenegro)

РУКОПИСЕ ВАЉА СЛАТИ УРЕДИШТВУ „ВЈЕСНИКА“
А ПРЕПЛАТУ И ОГЛАСЕ АДМИНИСТРАЦИЈИ
ОГЛАСИ СЕ НАПЛАЋУЈУ ПО ПОГОДБИ

Русија мобилизира

ПЕТРОГРАД, 17. јула 11:35 час. вече. Званични лист „Вјесник“ јавља: Наређено је да се војска мобилизира у четири војна округа: Московски, Казански, Кијевски и Одески.

Ниш. 17. јула. Насљедник Александар отворио је у име Краљево Народну Скупштину пријестоном бесједом, у којој је, између осталог, изјавио:

Русија нас је у овим судбоносним часовима ставила под своју моћну заштиту, а да Авала и Ловћен једним срцем куцају, није потребно ни да вам напомињем.

Бурним клицањем поздрављене су ове ријечи. Посланици су устали са сједишта и сав присутни народ, кличући Србији, српској слози, заштитници Русији, и позивајући свакога у свети бој противу српског и словенског душманина Аустрије.

Ниш. 17. јула. Из Биограда телеграфирају: Аустријанци су покушали да се искрцају на више мјеста у околини вароши, али су били одлучно одбијени, уз велике губитке. Као су се искрцали у савском пристаништу у самој вароши, дочекали су пјешадиском ватром, која је прихваћена и са прозора свијех кућа на улици пристаништа. Аустријанци су одбијени уз огромне губитке.

Око савског железничког моста развила се испред поноћи огорчена пјешадиска борба.

У току борбе Срби су динамитом мост бацили у ваздух.

Биоград. 17. јула. У вароши нема ни трага од панике. Све живо, мушко и женско, старо и младо, скочило је на ноге у одбрани опстанка и части српске отаџбине. Аустријске гранате падају као киша по улицама, али се нико не склања. Свака експлозија гранате бива поздрављена од народа на улицама поклицима: Смрт Аустрији! Живио свети рат за српску слободу!

Жене у Биограду образовале су Легију Смрти и затражиле су пушке и бомбе да пођу у бојне редове.

На трговине оружјем и магацине експлозива учинило је родољубљем распаљено грађанство оба пола прави јуриш отимајући оружје и летећи у бој.

Ниш. 16. јула. На телеграфско питање, које је Пашић упутио у Софију предсједнику владе Радославу, како ће се Бугарска држати у овоме рату Србије са Аустријом, предсједник бугарске владе је одговорио, да ће Бугарска бити неутрална.

Петроград. 16. јула. Стално се држе сједнице Министарског Савјета у којима непрестано учествују и посланици Србије и Румуније.

Петроград. 16. јуна. По улицама се скупљају хиљаде и хиљаде народа, који бурно поздравља Србију и Црну Гору и тражи, да Русија повуче мач

из корица за спас једновјерне словенске браће. Сва је царска пријестоница у узбуђењу и одушевљењу.

Лондон. 16. јула. Листови јављају из Петрограда, да је Цар примио од министра рата Сухомилинова рапорт, који Га је извијестио, да је руска војска спремна.

Цар је одговорио: *на кад је спремна, не чекајте. Рукавица нам је бачена.*

Одмах иза тога наређена је мобилизација.

Ниш. 17. јула. Из Биограда телеграфирају: Опсадне аустријске батерије, постављене на положајима код Земуна, отпочеле су систематско уништавање кућа у Биограду.

Воли се огорчени артиљеријски двобој. Небо се пролама од топовске грмљавине с обје стране. Биоград на неколико мјеста гори.

Биоград. 17. јула. Модерни Хуни, преобучени у униформу аустријске војске, топовима из Земуна гађају по Биограду све палате државних власти и просвјетних и хуманих установа. Гађају Краљев Двор, који су јако оштетили, гађају болнице и цркве.

Биоград. 17. јула. Аустријски топови разрушили су велику биоградску Саборну Цркву, у којој су гробови српских владалаца, мошти светитеља и црквених поглавара.

Ово аустријско дивљаштво, које нијесу у средњем вијеку чиниле ни варварске азијатске хорде, појачало је у српскоме фронту и онако прекипјели гњев освете, којој нема граница.

Ниш. 16. јула. Аустријанци су ухватили на Дунаву четири српска путничка пароброда, а пети у Оршава. Српске заставе на бродовима замијењене су црно-жутим.

Ниш. 17. јула. Аустријанци бомбардују Смедерево и Градиште, обје вароши на Дунаву.

Ниш. 17. јули 11:45 ноћу. Аустријанци до сад ниђе на српским обалама дуж Саве и Дунава нијесу успјели да се искрцају. Озлојеђени због тога неуспјеха, ограничили су се у вандалском налету на рушење Биограда топовима.

Српска артиљерија код Биограда надјачала је вечерас аустријску.

Срби успјешно бомбардују Земун.

Српски топовски метци потопили су двије аустријске ратне лађе (монитора) у Дунав, а пет су их сасвијем оштетили.

Аустријанци свуда одбијени.

ЦИЈЕНА:
за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 ПАРА
за СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРА

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:
„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:
„Vjesnik“ Cetinje (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Силна ријеч моћног цара

ЛОНДОН, 16. јула. „Тајмсу“ јављају из Петрограда: При поласку из сједнице Министарског Савјета, која је у Петерхофу држана ономад до касно у вече, Цар Никола изговорио је ове историске ријечи:

„Подносили смо ово стање седам година. Већ је доста.“

За тијем је Цар одмах наредио да се мобилизују четрнаест војних корпуса у четири војна округа: московски, казански, кијевски и одески. У исто вријеме Цар је Њемачкој ставио на знање да би мобилизација њемачке војске с мјеста повукла мобилизацију и остале руске војске.

Биоград, 18. јула. Опсадна аустриска артиљерија са положаја из Земуна страховито бомбардује српску пријестоницу.

До темеља је срушена фабрика гвожђа браће Гођевац, а тако исто и фабрика монопола дувана.

Ватра је сада управљена на велику жељезничку станицу, све рушећи на њој и ширећи пустош.

Запаљене су многе приватне куће.

По свему изгледа да непријатељ намјерава систематски срушити Биоград.

Аустриске ратне лађе не дјелују више, нити се зна гдје су.

Пошто су били одбијени, Аустријанци до сада нигдје не покушаше поновно искрцавање.

Лондон, 16. јула. Руски амбасадор у Бечу саопштио је аустриској влади, да ће руска војска одмах пријећи аустриску границу, чим аустриска војска стане ногом на земљиште Србије.

Лондон, 17. јула. Рајтерова Агенција јавља, да је у Русији наређена мобилизација у свијема југозападним крајевима царства.

Париз, 17. јула. Заступник Министра Иностраних Дјела, пошто је претходно дуго конферисао са амбасадорима Русије, Њемачке и Аустро-Угарске, имао је по томе дуги разговор са министрима рата и мрнарнице.

„Еклер“ јавља, да су припреме за мобилизацију француске војске завршене. Велика количина муниције отправљена је на источну границу спрам Њемачке.

Лондон, 17. јула. Листови јављају, да 29 оклопњака и 13 крстарица узимају у пристаништу Портланду угљ и укрцавају муницију и животне намирнице за више недјеља.

Прва ескадра путује за Сјеверно Њемачко Море.

Лондон, 16. јула. Рајтерова Агенција јавља, да су Грчка и Румунија у Софији учиниле пријатељски корак, стављајући Бугарској до знања, да неће допустити никакву повреду одредаба Букурешкога Уговора (т. ј. повреду земљишта Србије).

Атина, Грчки Црвени Крст је ријешио, да се савезничкој Србији одмах ставе на расположење грчки љекари, санитарски материјал, кревети за рањенике, болничари и лијекови.

Париз, 18. јула. Енглеска флота је мобилизована.

Париз, 18. јула. Мобилизована је француска војска на истоку Француске, према Њемачкој.

Париз, 18. јула. Мјеродавни кругови увјеравају, да ће Русија потпуно и енергично дјелствовати. Сва царска војска биће мобилизована за четрнаест дана.

Париз, 18. јула. Сва штампа напада Аустро-Угарску као проузроковача европскога покоља и назива Франц Јосифову објаву рата малој и са три рата замореној Србији срамном.

Париз, 18. јула. Листови добијају службено саопштење, да Русија неће допустити никакву повреду Србије.

Русија је ријешила да оружјем брани независност Србије.

Париз, 18. јула. Предсједник Републике Господин Поенкаре повратио се овамо из Петрограда из посјете код Цара Николе. Државни Поглавар племените Француске дочекан је на улицама париским бурним поклицима одушевљеног народа.

Париз, 18. јула. Ратно расположење расте овдје и по цијелој Француској. Пред српским посланством народ приредио одушевљене манифестације Србији и српском народу, кличући: *доље варварска Аустро-Угарска! живјели Срби!*

Париз, 18. јула. Војни стручњаци мало цијене аустриску војску. Они увјеравају, да би једна дјелимична српска побједа или дрска офанзива могла уништити непријатеља.

Ниш, 18. јула. Из Биограда телеграфира војна команда: један аустриски шпијун примјећен је како са крова једне високе куће у Биограду даје знакове аустриским батеријама. Шпијун је одмах ухваћен и свучен на улицу, гдје га је народ хтио растргнути уз узвике: *доље шпијунска Аустро-Угарска, али га је војска отела из руку разјаренога народа. Шпијун је стријељан на сред улице.*

Беч, 17. јула. Листови саопштавају изјаву руске владе, која каже, да Русија не може допустити уништење Србије, и ни једне балканске државе, и да ће оружјем бранити нападнуту Србију.

На глас о руској мобилизацији, листови позивају Европу у помоћ да се рат ограничи између Аустро-Угарске и Србије. Касно!

Идући број „Вјесника“ изаћи ће послје подне.